

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/6/EF

af 20. februar 2008

om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet udpegede i sin resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester ⁽⁴⁾ foreningen af en gradvis og styret liberalisering af postmarkedet og en varig garanti for leveringen af den universelle tjeneste som et af hovedmålene for Fællesskabets politik for postsektoren.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 20.7.2007, s. 74.

⁽²⁾ EUT C 197 af 24.8.2007, s. 37. Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11.7.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 8.11.2007 (EUT C 307 E af 18.12.2007, s. 22) og Europa-Parlamentets holdning af 31.1.2008.

⁽⁴⁾ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

(2) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽⁵⁾ er der fastlagt en lovgivningsmæssig ramme for postsektoren på fællesskabsplan, herunder foranstaltninger til sikring af, at befordringspligten opfyldes, og maksimumsgrænser for de posttjenester, som medlemsstaterne med henblik på at opfylde befordringspligten kan give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på, idet der skulle ske en gradvis og fremadskridende reduktion af eneretsområdet. Den ramme omfattede også en tidsplan for beslutningerne om yderligere åbning af markedet med det formål at skabe et indre marked for posttjenester.

(3) I traktatens artikel 16 understreges den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse indtager i EU's fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. I samme artikel hedder det, at der skal sørges for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.

(4) Den positive rolle, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse har, blev understreget i Eurobarometermåling nr. 219 fra oktober 2005, hvoraf det fremgik, at posttjenesterne er de tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som brugerne i EU sætter størst pris på, idet 77 % af de adspurgte udtrykker deres tilfredshed med dem.

(5) Posttjenester udfylder en vigtig rolle i forbindelse med EU's mål om social, økonomisk og territorial samhørighed, da de udgør et vigtigt redskab for kommunikation og udveksling af informationer. Postvæsenet har en stor territorial og social betydning, da det giver universel adgang til vigtige tjenester i lokalområderne.

⁽⁵⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (6) Foranstaltningerne på området for posttjenester bør tilrettelægges for at løse Fællesskabets opgaver efter traktatens artikel 2, nemlig i Fællesskabet som helhed at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af den økonomiske virksomhed, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, høj konkurrenceevne og en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne.
- (7) De europæiske postmarkeder har i de seneste år gennemgået dramatiske ændringer, og denne udvikling er blevet fremskyndet af teknologiske fremskridt og øget konkurrence som følge af deregulering. Globaliseringen nødvendiggør en proaktiv og udviklingsvenlig holdning, således at EU's borgere kan drage fordel af denne udvikling.
- (8) I konklusionerne om midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien gentog Det Europæiske Råd på mødet den 22.-23. marts 2005, at det er vigtigt at fuldføre det indre marked som middel til at fremme væksten og skabe flere og bedre job, og at effektive tjenesteydelser af almen økonomisk interesse har en væsentlig rolle at spille i en konkurrencedygtig og dynamisk økonomi. Disse konklusioner har ikke mistet deres gyldighed for posttjenesterne, der har central betydning som værktøj for kommunikation og handel og for den sociale og territoriale samhørighed.
- (9) I Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2006 om anvendelse af postdirektivet⁽¹⁾ lægges der vægt på den samfundsmæssige og økonomiske betydning af effektive posttjenester og på deres vigtige rolle i forbindelse med Lissabon-strategien, og der peges på, at de hidtidige reformtiltag har medført betydelige forbedringer i postsektoren, herunder højnet kvalitet, øget effektivitet og mere lydhørhed over for brugerne. I lyset af de til tider meget forskellige tendenser i udviklingen af befordringspligten i medlemsstaterne blev Kommissionen opfordret til at koncentrere sig om kvaliteten af befordringspligten og dens fremtidige finansiering under udarbejdelsen af en prospektiv undersøgelse, og som led i denne undersøgelse at foreslå en definition samt udstrækning for og en passende finansiering af befordringspligten.
- (10) Som foreskrevet i direktiv 97/67/EF er der foretaget en prospektiv undersøgelse, hvor det for hver medlemsstat vurderes, hvordan den fulde gennemførelse af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet i 2009 vil påvirke opfyldelsen af befordringspligten. Kommissionen har desuden foretaget en grundig gennemgang af Fællesskabets postsektor og har i den forbindelse også iværksat undersøgelser af den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling i sektoren samt foretaget omfattende høringer af de berørte parter.
- (11) Det påpeges i den prospektive undersøgelse, at hovedmålet, som er at give varig sikkerhed for bæredygtige posttjenester, der opfylder befordringspligten og lever op til de kvalitetsstandarder, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med direktiv 97/67/EF, kan nås i Fællesskabet som helhed i 2009, uden at der er behov for et eneretsområde.
- (12) Den fremadskridende og gradvise åbning af postmarkederne for konkurrence har givet de befordringspligtige virksomheder tid nok til at gennemføre den nødvendige modernisering og omstrukturering, således at de er blevet levedygtige på lang sigt på de nye markedsbestemte vilkår, og den har sat medlemsstaterne i stand til at tilpasse deres regelsæt til et mere åbent miljø. Dertil kommer, at medlemsstaterne kan benytte sig af den mulighed, der ligger i gennemførelsesperioden og den lange periode, indførelsen af effektiv konkurrence kræver, til at træffe yderligere foranstaltninger for at modernisere og omstrukturere de befordringspligtige virksomheder i det omfang, det er nødvendigt.
- (13) Den prospektive undersøgelse viser, at eneretsområdet ikke længere bør være det foretrukne svar på spørgsmålet om, hvordan befordringspligten skal finansieres. Med denne vurdering tages der hensyn til Fællesskabets og medlemsstaternes interesse i fuldførelsen af det indre marked og dets muligheder for at give resultater i form af vækst og beskæftigelse såvel som til deres interesse i at sikre, at der står en effektiv, samfundsmæssigt vigtig tjeneste til rådighed for alle brugere. Derfor bør datoen for sidste skridt i fuldførelsen af det indre marked for posttjenester bekræftes.
- (14) Der er flere kræfter i postsektoren, der ansporer til ændringer, herunder efterspørgslen og skiftende behov hos kunderne, organisatoriske ændringer, automatisering og indførelse af ny teknologi, substitution ved elektroniske kommunikationsmidler samt åbning af markedet. For at leve op til konkurrencen og nye forbrugerkrav og sikre nye finansieringskilder kan postbefordrende virksomheder diversificere deres aktiviteter ved at tilbyde elektroniske erhvervstjenester eller andre af informations-samfundets tjenester.

(¹) EUT C 288 E af 25.11.2006, s. 77.

- (15) Udbydere af posttjenester, herunder de udpegede befordringspligtige virksomheder, ansøres som følge af de nye konkurrencemæssige udfordringer til at forbedre deres effektivitet ved at tilbyde utraditionelle posttjenester (f.eks. digitalisering og elektronisk kommunikation), hvilket i sig selv vil bidrage til at forbedre konkurrenceevnen væsentligt.
- (16) En fuldstændig markedsåbning vil medvirke til at øge postmarkedernes samlede størrelse; derudover vil den bidrage til at fastholde varige arbejdspladser af høj kvalitet hos de befordringspligtige virksomheder og samtidig lette ny jobskabelse hos andre virksomheder, nye markedsdeltagere og forbundne erhvervssektorer. Dette direktiv indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til at regulere beskæftigelsesvilkårene i postsektoren, hvilket dog ikke bør føre til illoyal konkurrence. Der bør i forbindelse med forberedelserne til liberaliseringen af postmarkedet tages passende sociale hensyn.
- (17) Transport alene bør ikke anses for at være en posttjeneste. Adresserede reklameforsendelser, der udelukkende består af reklame- eller markedsføringsmateriale, og som, bortset fra modtagerens navn, adresse og identifikationsnummer, indeholder en identisk meddelelse, kan anses for at være en brevforsendelse.
- (18) En bedre konkurrenceevne bør endvidere gøre det muligt at integrere postsektoren med alternative kommunikationsformer og forbedre servicekvaliteten over for stadig mere krævende brugere.
- (19) Postnet i landdistrikter, blandt andet i bjergområder og på øer, spiller en vigtig rolle for integrationen af virksomheder i den nationale/globale økonomi og for opretholdelsen af social og beskæftigelsesmæssig sammenhængskraft. Desuden kan postkontorerne i fjerntliggende områder fungere som et vigtigt infrastrukturnet for adgangen til nye elektroniske kommunikationsteknologier.
- (20) Udviklingen på de tilgrænsende kommunikationsmarkeder har haft forskellige virkninger i forskellige egne af Fællesskabet og over for forskellige befolkningsgrupper og på anvendelsen af posttjenesterne. Den territoriale og sociale sammenhængskraft bør opretholdes, og ud fra det hensyn, at medlemsstaterne bør kunne tilpasse visse elementer i ydelserne for at imødekomme lokal efterspørgsel ved at udnytte den fleksibilitet, der er indbygget i direktiv 97/67/EF, er det rimeligt at fastholde befordringspligten og de dertil knyttede kvalitetskrav i fuldt omfang som fastsat i direktiv 97/67/EF. Det skal imidlertid i overensstemmelse med gældende praksis præciseres, at medlemsstaterne kun indsamler og omdeler post på de arbejdsdage, der ikke i henhold til den nationale lovgivning er defineret som helligdage. For at sikre, at markedsåbningen fortsat bliver til gavn for alle brugerne, især for brugerne og de små og mellemstore virksomheder, bør medlemsstaterne holde nøje øje med markedsudviklingen. De bør gennemføre alle de hensigtsmæssige regulerende indgreb, som direktiv 97/67/EF åbner mulighed for, med det formål at sikre, at der fortsat står posttjenester til rådighed, som opfylder brugernes behov, herunder ved om nødvendigt at sikre, at der ydes et minimumsantal af tjenester på samme indleveringssted, og navnlig, at antallet af indleveringssteder for posttjenester i landlige og fjerntliggende regioner er passende.
- (21) Befordringspligten garanterer i princippet én indsamling og én levering til enhver fysisk eller juridisk persons hjemsted eller lokaler hver arbejdsdag, også i fjerntliggende eller tyndt befolkede områder.
- (22) Tilvejebringelsen af posttjenester af høj kvalitet bidrager i væsentlig grad til at opnå social og territorial sammenhængskraft. Navnlig giver den elektroniske handel fjerntliggende og tyndt befolkede områder nye muligheder for at deltage i det økonomiske liv, hvilket forudsætter tilvejebringelse af gode posttjenester.
- (23) Med direktiv 97/67/EF blev der etableret en præference for, at befordringspligtens opfyldelse sikres ved udpegning af befordringspligtige virksomheder. Medlemsstaterne kan kræve, at befordringstjenesten ydes på hele det nationale område. Udviklingen af mere konkurrence og flere valgmuligheder betyder, at medlemsstaterne bør have et større spillerum, når de skal afgøre, hvad der er den mest effektive og hensigtsmæssige måde at sikre befordringspligtens opfyldelse på, uden at krænke principperne om saglighed, gennemsigtighed, ikke-forskelsbehandling, proportionalitet og mindst mulig markedsfordrivning, som er nødvendige for sikringen af et frit udbud af posttjenester på det indre marked. Medlemsstaterne kan benytte en eller flere af følgende muligheder: opfyldelse af befordringspligten ved hjælp af markeds kræfterne, udpegning af en eller flere virksomheder, der skal opfylde forskellige dele af befordringspligten eller dække forskellige dele af området, og offentligt indkøb af tjenesterne.

Såfremt medlemsstaterne vælger at udpege en eller flere virksomheder til at opfylde befordringspligten eller forskellige dele af befordringspligten, bør det sikres, at kvalitetskravene for befordringspligten pålægges de befordringspligtige virksomheder på en måde, der er gennemsigtig og afpasset efter forholdene. Udpeger en medlemsstat mere en én virksomhed, bør den sikre, at befordringsforpligtelserne ikke overlapper hinanden.

(24) Det er vigtigt, at brugerne er fuldt informerede om, hvilke ydelser der er omfattet af befordringspligten, og at udbydere af posttjenester er informeret om den eller de befordringspligtige virksomheders rettigheder og pligter. Medlemsstaterne bør sørge for, at brugerne til enhver tid er fuldt informerede om de enkelte ydelsers karakter og tilgængelighed. Medlemsstaterne bør sikre, at alle disse oplysninger stilles til rådighed. I overensstemmelse med den øgede frihed, medlemsstaterne har til at sikre varetagelsen af befordringspligten på andre måder end ved at udpege en eller flere befordringspligtige virksomheder, bør det imidlertid overlades til medlemsstaterne at afgøre, hvordan disse oplysninger gøres offentligt tilgængelige.

(25) På baggrund af de foretagne undersøgelser og med henblik på at frigøre hele potentialet i det indre marked for posttjenester bør brugen af eneretsområdet og de særlige rettigheder som middel til at finansiere befordringspligten ophøre.

(26) I nogle medlemsstater kan det stadig være nødvendigt med ekstern finansiering af de resterende nettoomkostninger ved befordringspligten. Derfor bør det gøres tydeligt, hvilke eksisterende alternativer der kan sikre finansiering af befordringspligten, i det omfang dette er nødvendigt og tilstrækkelig velbegrunder, idet det overlades til medlemsstaterne at vælge, hvilken finansieringsmetode der skal benyttes. De alternative finansieringsmetoder omfatter procedurerne for offentlige indkøb, herunder i henhold til direktiverne om offentlige indkøb, konkurrencepræget dialog eller udbud med forhandling med eller uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, og, i de tilfælde hvor det at opfylde befordringspligten indebærer nettoomkostninger, som bliver en urimelig byrde for den udpegede befordringspligtige virksomhed, offentlig kompensation og omkost-

ningsudligning mellem tjenesteudbydere og/eller brugerne på en gennemskelig måde ved hjælp af bidrag til en udligningsfond. Medlemsstaterne kan benytte andre finansieringsmetoder, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten, og f.eks. beslutte, hvis og når det er nødvendigt, at overskud i de befordringspligtige virksomheders aktiviteter uden for det område, der er omfattet af befordringspligten, helt eller delvis skal dække finansieringen af nettoomkostningerne ved befordringspligten, så længe det er foreneligt med traktaten. Uanset medlemsstaternes forpligtelse til at efterkomme traktatens bestemmelser om statsstøtte, herunder specifikke underretningskrav i den forbindelse, kan medlemsstaterne underrette Kommissionen om de finansieringsmekanismer, der anvendes til dækning af eventuelle nettoomkostninger ved befordringspligten, idet dette bør fremgå af Kommissionens periodiske beretninger til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af direktiv 97/67/EF.

(27) Det vil kunne kræves, at postbefordrende virksomheder bidrager til finansieringen af befordringspligten i de tilfælde, hvor der oprettes en udligningsfond. For at afgøre, hvilke virksomheder der kan pålægges pligt til at bidrage til en udligningsfond, bør medlemsstaterne overveje, om de pågældende virksomheders ydelser set fra brugernes synsvinkel kan anses for at kunne træde i stedet for ydelser, der er omfattet af befordringspligt, da de i tilstrækkeligt omfang fungerer på samme måde som ydelser, der er omfattet af befordringspligt, under hensyntagen til ydelsernes egenskaber, herunder deres værdiforøgende egenskaber samt tilsigtede anvendelse og prissætning. De pågældende ydelser behøver ikke at besidde alle befordringspligtighedernes egenskaber som f.eks. daglig udbringning eller landsdækkende omfang.

(28) Af hensyn til proportionalitetsprincippet bør medlemsstaterne ved fastlæggelsen af, hvilket bidrag der forlanges af disse virksomheder til omkostningerne ved at opfylde befordringspligten i en medlemsstat, benytte gennemskelige og ikke-diskriminerende kriterier som f.eks. disse virksomheders andel af de aktiviteter, der henhører under befordringspligtområdet i denne medlemsstat. Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder, der skal bidrage til en udligningsfond, indfører en passende regnskabsmæssig adskillelse for at sikre, at fonden kan fungere.

- (29) Principperne om gennemsigtighed, ikke-forskelsbehandling og proportionalitet, som er indeholdt i direktiv 97/67/EF, bør fortsat anvendes på enhver finansieringsmekanisme, og enhver afgørelse på dette område bør bygge på gennemsigtige, saglige og kontrollerbare kriterier. Nettoomkostningerne ved at opfylde befodringspligten bør således, under den nationale forvaltningsmyndigheds tilsyn, beregnes som forskellen mellem nettoomkostningerne for en udpeget befodringspligtig virksomhed ved drift med og uden denne befodringspligt. Ved beregningen bør der tages hensyn til alle andre relevante elementer, herunder markedsmæssige fordele, som en postbefordrende virksomhed får ved at være udpeget til at varetage den tjeneste, der er omfattet af befodringspligten, retten til en rimelig fortjeneste og incitamenter til omkostningseffektivitet.
- (30) I tilfælde, hvor medlemsstaterne beslutter at stille yderligere eller supplerende tjenester eller andre tjenester end tjenester, som er omfattet af befodringspligten som defineret i dette direktiv, til rådighed for offentligheden på deres nationale område, såsom omdeling af pensioner og postanvisninger i länddistrikter, bør disse tjenester ikke være underlagt nogen udligningsmekanismer, som kræver bidrag fra bestemte virksomheder. Medlemsstaterne kan, hvor det er relevant, yde finansiel støtte til de yderligere eller supplerende tjenester i overensstemmelse med traktatens regler om statsstøtte. Undtagen i tilfælde af befodringspligtige virksomheder kan tilladelserne ikke være underlagt forpligtelsen til at levere sådanne supplerende tjenester.
- (31) Medlemsstater, der er tiltrådt EU efter ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester⁽¹⁾, og som eventuelt har haft særlig vanskeligt ved gnidningsløst at tilpasse deres postmarkeder, fordi de har tilsluttet sig reformen af postsektoren på et sent tidspunkt, og visse medlemsstater med en lille befolkning og begrænset geografisk størrelse, hvor der findes en række kendetegn, der specifikt gør sig gældende for posttjenester, eller med en særlig vanskelig topografi med et stort antal øer, har ved underretning af Kommissionen mulighed for i en begrænset periode at udsætte dette direktivs gennemførelsesdato, så tjenesterne fortsat er forbeholdt én eller flere befodringspligtige virksomheder. Under hensyntagen til denne særlige mulighed og for et begrænset tidsrum og et begrænset antal tjenester bør medlemsstater, der har gennemført en fuldstændig liberalisering af deres markeder, have mulighed for at nægte monopoler, der driver virksomhed i en anden medlemsstat, adgang til at drive virksomhed på deres eget område.
- (32) Kommissionen bør yde medlemsstaterne bistand i forbindelse med de forskellige aspekter af gennemførelsen af dette direktiv, herunder med beregning af eventuelle nettoomkostninger. Endvidere bør samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder om fortsat udvikling af referencer og retningslinjer på dette område bidrage til en harmoniseret anvendelse af dette direktiv.
- (33) Medlemsstaterne bør have lov til at benytte generelle og individuelle tilladelser, når det er berettiget og står i et rimeligt forhold til formålet. Som det fremhæves i den tredje beretning om anvendelsen af direktiv 97/67/EF, synes det imidlertid nødvendigt med en yderligere harmonisering af de vilkår, der må gøres gældende, for at mindske uberettigede hindringer for levering af tjenester på det indre marked. I denne sammenhæng kan medlemsstaterne f.eks. tillade postbefordrende virksomheder at vælge mellem pligten til at yde en service og pligten til at bidrage økonomisk til omkostningerne ved denne service, som ydes af en anden virksomhed, men de bør ikke længere samtidig kunne opkræve bidrag til en udligningsmekanisme og kræve opfyldelse af befodrings- eller kvalitetsforpligtelser, der skal tjene samme formål. Det bør desuden præciseres, at nogle af bestemmelserne om generelle og individuelle tilladelser ikke bør gælde for udpegede befodringspligtige virksomheder.
- (34) I en situation, hvor flere postvirksomheder leverer ydelser på det område, der er omfattet af befodringspligt, bør alle medlemsstater have pligt til at vurdere, om man med det formål at fremme en effektiv konkurrence og/eller beskytte brugerne og forbrugerne ved at garantere posttjenestens generelle kvalitet bør stille visse dele af den postale infrastruktur eller visse tjenester, der normalt ydes af befodringspligtige virksomheder, til rådighed for andre virksomheder, der leverer lignende ydelser. Hvis flere befodringspligtige virksomheder driver regionale postnet, bør medlemsstaterne ligeledes undersøge og om nødvendigt sikre deres interoperabilitet med henblik på at undgå hindringer for hurtig postbefordring. Da medlemsstaterne har forskellige juridiske og markedsmæssige situationer for disse infrastrukturelementer og tjenester, bør det kun foreskrives, at medlemsstaterne træffer afgørelse på et informeret grundlag om behovet for og omfanget og valget af reguleringsmiddel, herunder i givet fald omkostningsudligning. Denne bestemmelse bør ikke indskrænke medlemsstaternes ret til at træffe foranstaltninger for at sikre adgangen til postnetværket på gennemsigtige vilkår og uden forskelsbehandling.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 5.7.2002, s. 21.

- (35) Medlemsstaterne bør sikre, at de postbefordrende virksomheder ved behandling af personoplysninger i medfør af direktiv 97/67/EF anvender fællesskabsbestemmelserne og de nationale bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, særlig dem, der er omfattet af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.
- (36) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke de nationale bestemmelser om eksproprieringsbetingelser med henblik på tilrettelæggelse af befordringspligtigheder.
- (37) Da posttjenester har stor betydning for blinde og svagtseende, bør det bekræftes, at markedsåbningen ikke bør indskrænke de befordringspligtige virksomheders fortsatte levering af visse gratis tjenester for blinde og svagtseende, som medlemsstaterne har indført i overensstemmelse med gældende internationale forpligtelser.
- (38) På et marked med uindskrænket konkurrence er det både af hensyn til den økonomiske balance i varetagelsen af befordringspligten og for at begrænse markedsforvridning vigtigt, at princippet om, at priserne skal afspejle normale forretningsmæssige vilkår og omkostninger, kun fraviges for at beskytte samfundsmæssige interesser. Dette mål bør nås ved fortsat at tillade medlemsstaterne at opretholde enhedstakster for styktakstpost, der er den tjeneste, forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder benytter mest. Medlemsstaterne kan også opretholde enhedstakster for visse andre forsendelser, f.eks. aviser og bøger, for at beskytte generelle samfundsinteresser som f.eks. adgang til kultur, sikring af deltagelse i et demokratisk samfund (pressefrihed) eller regional og social sammenhængskraft.
- (39) Takstbestemmelserne for befordringspligtige virksomheder, der udbyder tjenester til virksomheder, afsendere af masseforsendelser og virksomheder, der forbehandler eller indsamler post fra forskellige brugere, bør være mere fleksible og være i overensstemmelse med princippet om omkostningsægtighed. Ved fastsættelse af taksterne skal der tages hensyn til de omkostninger, der spares i forhold til standardtjenester, der omfatter samtlige ydelser i forbindelse med indsamling, sortering, befordring og levering af enkelte forsendelser.
- (40) I betragtning af de nationale særtræk, der spiller ind i reguleringen af vilkårene for de etablerede befordrings-

pligtige virksomheders ageren på et marked med uindskrænket konkurrence, bør medlemsstaterne frit kunne afgøre, hvordan krydssubsidiering bedst overvåges.

- (41) Overgangen til et marked med uindskrænket konkurrence og behovet for at undgå, at krydssubsidiering skader konkurrencen, gør det rimeligt fortsat at forlange, at medlemsstaterne opretholder de befordringspligtige virksomheders pligt til at føre særskilte og gennemsigtige regnskaber, idet der dog bør foretages visse tilpasninger.

Denne forpligtelse har til formål at skaffe de nationale forvaltningsmyndigheder, konkurrencemyndighederne og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelser om opfyldelsen af befordringspligten og for at overvåge, at markedsforholdene er fair, indtil konkurrencen slår effektivt igennem. Samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder om fortsat udvikling af referencer og retningslinjer på dette område bør bidrage til en harmoniseret anvendelse af disse regler.

Regnskabsmæssig adskillelse og gennemsigtighed har til formål at give medlemsstaterne og deres forvaltningsmyndigheder tilstrækkeligt detaljerede regnskabsoplysninger til

- at der kan træffes afgørelser om opfyldelsen af befordringspligten
- at de kan anvendes som input, når det skal fastslås, om en pålagt befordringspligt medfører nettoomkostninger og udgør en urimelig økonomisk byrde for den befordringspligtige virksomhed
- at sikre, at de takster, der gælder for de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, overholder takstprincipperne i dette direktiv
- at sikre, at principperne for terminalafgifter i dette direktiv overholdes, og
- at overvåge, at markedsforholdene er fair, indtil konkurrencen slår effektivt igennem.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

- (42) På linje med de regler, der gælder på andre serviceområder, og for at styrke forbrugerbeskyttelsen bør minimumsprincipperne for klageadgang udvides til at omfatte andre end befordringspligtige virksomheder. For at gøre klagebehandlingsprocedurerne mere effektive bør der tilskyndes til brug af udenretlige procedurer for afgørelse af tvister, jf. Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet ⁽¹⁾ og Kommissionens henstilling 2001/310/EF af 4. april 2001 om principper for udenretlige organer til mindelig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet ⁽²⁾. Øget interoperabilitet mellem de postbefordrende virksomheder som følge af adgang til visse infrastrukturelementer og tjenester og et krav om samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder og forbrugerbeskyttelsesorganer vil yderligere fremme forbrugernes interesser.

For at beskytte posttjenestebrugernes interesser i tilfælde af tyveri, bortkomst eller beskadigelse af postforsendelser bør medlemsstaterne, hvor det er berettiget, indføre en ordning for godtgørelse og/eller kompensation.

- (43) Ifølge direktiv 97/67/EF skal visse foranstaltninger vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (44) Afgørelse 1999/468/EF er blevet ændret ved afgørelse 2006/512/EF, som indførte en forskriftsprocedure med kontrol, der skal anvendes i forbindelse med vedtagelse af generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en basisretsakt, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, herunder ved at lade sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere en sådan retsakt med nye ikke-væsentlige bestemmelser.
- (45) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger for så vidt angår den fremtidige tilpasning af ydelsernes kvalitetsstandarder i forhold til den tekniske udvikling eller markedsudviklingen, og for så vidt angår standardiserede vilkår for uafhængig kvali-

tetskontrol udført af eksterne organer. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktiv 97/67/EF, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal de vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

- (46) Det udvalg, der bistår Kommissionen i henhold til direktiv 97/67/EF, bør overvåge udviklingen i befordringspligten i medlemsstaterne.
- (47) De nationale forvaltningsmyndigheder vil formentlig stadig skulle spille en afgørende rolle, særlig i de medlemsstater, hvor overgangen til konkurrenceforhold endnu ikke er tilendebragt. I overensstemmelse med princippet om adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver bør medlemsstaterne garantere de nationale forvaltningsmyndigheders uafhængighed og således sikre, at de kan træffe upartiske afgørelser. Dette krav om uafhængighed indskrænker hverken medlemsstaternes institutionelle autonomi og forfatningsmæssige forpligtelser eller princippet om neutralitet i forhold til de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne, jf. traktatens artikel 295. De nationale forvaltningsmyndigheder bør udstyres med alle nødvendige personale- og ekspertressourcer samt økonomiske midler til at udføre deres opgaver.
- (48) Da der ofte er forskellige nationale organer involveret i udøvelsen af myndighedsopgaverne, bør det sikres, at opgavefordelingen er gennemsigtig, og at de forskellige relevante organer, der står for reguleringen af sektoren, anvendelsen af konkurrencereglerne og løsningen af forbrugerspørgsmål, samarbejder om at udføre opgaverne effektivt.
- (49) Den, der er genstand for en national forvaltningsmyndigheds afgørelse, bør kunne påklage afgørelsen til en instans, som er uafhængig af forvaltningsmyndigheden. Denne instans kan være en domstol. Klageproceduren berører hverken kompetencefordelingen inden for de nationale retssystemer eller juridiske enheders og fysiske personers rettigheder i henhold til national ret. Af hensyn til retssikkerheden og sikkerheden på markedet bør klagesager ikke have opsættende virkning på de nationale forvaltningsmyndigheders afgørelser.

⁽¹⁾ EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 109 af 19.4.2001, s. 56.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (50) Når det er nødvendigt, bør de nationale forvaltningsmyndigheder samarbejde med forvaltningsmyndighederne i de andre medlemsstater og med Kommissionen for at varetage deres opgaver i henhold til direktiv 97/67/EF. Dette vil fremme udviklingen af et indre marked for posttjenester og bidrage til, at dette direktiv anvendes ensartet i alle medlemsstaterne, især på de områder, hvor de nationale regler, der gennemfører fællesskabsreglerne, giver de nationale forvaltningsmyndigheder væsentlige skønmæssige beføjelser ved anvendelsen af de relevante regler. Samarbejdet kan bl.a. finde sted i det udvalg, der bistår Kommissionen i henhold til dette direktiv, eller i en gruppe bestående af europæiske forvaltningsmyndigheder. Medlemsstaterne bør træffe afgørelse om, hvilke organer der er nationale forvaltningsmyndigheder i henhold til dette direktiv.
- (51) De nationale forvaltningsmyndigheder skal indsamle oplysninger fra virksomhederne på markedet for at kunne udføre deres opgaver effektivt. Anmodninger om oplysninger bør stå i et rimeligt forhold til formålet og ikke påføre virksomhederne urimelige byrder. Kommissionen kan også få behov for at indsamle oplysninger, så den kan opfylde sine forpligtelser efter fællesskabslovgivningen. Den myndighed, der modtager oplysningerne, har tavshedspligt i henhold til gældende regler.
- (52) Kommissionen bør regelmæssigt forelægge beretninger om anvendelsen af direktiv 97/67/EF for Europa-Parlamentet og Rådet for at holde dem orienteret om, hvordan det indre marked for posttjenester udvikler sig.
- (53) Dette direktiv berører ikke de arbejdsretlige regler, dvs. enhver form for retlige eller kontraktretlige bestemmelser vedrørende ansættelsesvilkår, arbejdsforhold, herunder sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, og forholdet mellem arbejdstagere og arbejdsgivere, som medlemsstaterne anvender i overensstemmelse med national ret, der respekterer fællesskabsretten. Dette direktiv berører heller ikke medlemsstaternes lovgivning om social sikring. Om nødvendigt kan medlemsstaterne fastsætte arbejdsvilkår i deres tilladelsesprocedurer efter principperne om gennemsigtighed og proportionalitet.
- (54) Medlemsstaterne bør sikre, at der er etableret tilstrækkelige indleveringssteder, som tager hensyn til brugernes behov i landdistrikter og tyndt befolkede områder. Medlemsstaterne bør sikre, at antallet af indleveringssteder i disse områder er passende, så befordringspligten kan opfyldes.
- (55) For at bibeholde rammen for regulering af postsektoren bør udløbsdatoen for direktiv 97/67/EF ophæves. De bestemmelser, der ikke er blevet ændret ved dette direktiv, finder fortsat anvendelse. De tjenester, som medlemsstaterne fortsat kan give eneret til i overgangsperioden, er dem, som er specificeret i direktiv 97/67/EF.
- (56) Målene for dette direktiv — nemlig at tilvejebringe et indre marked for posttjenester, at sikre alle brugere et fælles udbud af tjenester, der er omfattet af befordringspligt, og at fastsætte harmoniserede principper for reguleringen af postsektoren — kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (57) Direktiv 97/67/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (58) Dette direktiv er foreneligt med andre fællesskabsretsakter om tjenesteydelser. Ved en konflikt mellem dette direktiv og en anden fællesskabsretsakt, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser på det indre marked⁽¹⁾, har nærværende direktiv forrang og gælder uindskrænket for postsektoren.
- (59) Dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af traktatens regler om konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser. Hvis mekanismer for finansiering af befordringspligten indebærer, at der ydes støtte fra en medlemsstat eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, jf. traktatens artikel 87, stk. 1, indskrænker dette direktiv ikke medlemsstaternes pligt til at overholde traktatens regler om statsstøtte.

(¹) EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

(60) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelse mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

»1) Posttjenester: tjenester, der består i indsamling, sortering, transport og omdeling af postforsendelser.«

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 97/67/EF foretages følgende ændringer:

b) indsættes følgende som nr. 1a)

»1a) Postbefordrende virksomhed: virksomhed, der leverer en eller flere posttjenester.«

1) Artikel 1 affattes således:

c) i nr. 2) erstattes »offentligt postnet« af »postnet«

»Artikel 1

Dette direktiv fastsætter fælles bestemmelser vedrørende:

d) affattes nr. 3) således:

»3) Indleveringssteder: fysiske faciliteter, herunder postkasser på offentlige steder eller i den eller de befordringspligtige virksomheders lokaler, hvor afsenderne kan indlevere postforsendelser til postnettet.«

— betingelserne for levering af posttjenester

e) affattes nr. 4) således:

— opfyldelse af postbefordringspligten inden for Fællesskabet

»4) Indsamling: den postbefordrende virksomheds indsamling af postforsendelser.«

— finansieringen af befordringspligten på vilkår, der sikrer et permanent udbud af sådanne tjenester

f) affattes nr. 6) således:

— principperne for takstfastsættelse og gennemsigtighed i regnskaberne for de tjenester, der er omfattet af befordringspligt

»6) Postforsendelse: adresseret forsendelse i den endelige form, hvori den skal befordres af en postbefordrende virksomhed. Ud over brevforsendelser omfatter sådanne forsendelser bl.a. bøger, kataloger, aviser og tidskrifter samt postpakker indeholdende varer med eller uden kommerciel værdi.«

— fastsættelse af kvalitetsstandarder for opfyldelse af befordringspligten og indførelse af et system til sikring af, at disse standarder overholdes

g) udgår nr. 8)

— harmonisering af de tekniske standarder

h) udgår nr. 12)

— oprettelse af uafhængige nationale forvaltningsmyndigheder.«

i) affattes nr. 13) således:

2) I artikel 2

a) affattes nr. 1) således:

»13) Befordringspligtig virksomhed: den offentlige eller private postbefordrende virksomhed, som helt eller delvist opfylder befordringspligten i en medlemsstat, og hvis navn er meddelt Kommissionen, jf. artikel 4.«

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

j) affattes nr. 14) således:

»14) Tilladelse: en tilladelse, der fastlægger de rettigheder og forpligtelser, der er specifikke for postsektoren, og som giver virksomhederne mulighed for at udbyde posttjenester og i givet fald etablere og/eller drive net til udbud af sådanne tjenester, i form af en generel tilladelse eller en individuel tilladelse som defineret i det følgende:

— »generel tilladelse«: en tilladelse, der — uanset om den indebærer registrerings- eller meddelelsesprocedurer — på grundlag af en gruppertiladelse eller generel lovgivning fritager en postbefordrende virksomhed for at indhente udtrykkelig tilladelse fra den nationale forvaltningsmyndighed, inden den udøver de rettigheder, tilladelsen giver

— »individuel tilladelse«: en tilladelse, der udstedes af en national forvaltningsmyndighed, og som giver en postbefordrende virksomhed specifikke rettigheder, eller som underkaster dens aktiviteter bestemte vilkår, der eventuelt supplerer den generelle tilladelse, for så vidt virksomheden først må udøve de pågældende rettigheder efter godkendelse fra den nationale forvaltningsmyndighed.«

k) affattes nr. 17) således:

»17) Bruger: enhver fysisk eller juridisk person, der som afsender eller modtager benytter en posttjenesteydelse.«

l) affattes nr. 19) således:

»19) Væsentlige krav: ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, som kan foranledige en medlemsstat til at stille betingelser for levering af posttjenester. Sådanne hensyn er brevhemmeligheden, postnettets sikkerhed i forbindelse med transport af farligt gods, overholdelse af arbejds- og ansættelsesvilkår, sociale sikringsordninger, der er fastsat ved lov eller administrative bestemmelser, og/eller kollektive aftaler indgået mellem de nationale arbejdsmarkedsparter i henhold til

fællesskabslovgivningen og national lovgivning samt i begrundede tilfælde databeskyttelse, miljøbeskyttelse og hensynet til by- og regionalplanlægning. Databeskyttelse kan omfatte beskyttelse af personoplysninger, fortrolighed af informationer, der videresendes eller lagres, samt beskyttelse af privatlivets fred.«

m) indsættes følgende som nr. 20):

»20) Styktaksttjenester: posttjenester, hvis takst er fastsat i den eller de befordringspligtige virksomheders almindelige forretningsbetingelser og gælder for enkelte postforsendelser.«

3) I artikel 3

a) affattes stk. 3, første afsnit, således:

»3. Medlemsstaterne sørger for, at de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, leveres på alle hverdage og mindst fem dage om ugen, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder eller geografiske forhold, og dette omfatter mindst:

— én indsamling

— én omdeling til alle fysiske og juridiske personers bopæl eller undtagelsesvis, på betingelser, som den nationale forvaltningsmyndighed fastsætter, én omdeling til hertil indrettede anlæg.«

b) affattes stk. 5 således:

»5. Den nationale forvaltningsmyndighed kan forhøje vægtgrænsen for medtagelse af postpakker under befordringspligten til højst 20 kg og fastsætte særlige bestemmelser for dør til dør-omdeling af sådanne postpakker.

Medlemsstaterne skal, uanset hvilken vægtgrænse de har fastsat for medtagelse af postpakker under befordringspligten, sikre, at postpakker på op til 20 kg fra andre medlemsstater omdeles inden for deres område.«

c) affattes stk. 6 således:

»6. Minimums- og maksimumsformaterne for de omhandlede postforsendelser er de formater, der er fastsat i de relevante bestemmelser, som er vedtaget af Verdenspostforeningen.«

4) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Hver medlemsstat sørger for, at befordringspligten garanteres, og meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger den træffer med henblik herpå. Det udvalg, der er nævnt i artikel 21, underrettes om medlemsstaternes foranstaltninger for at sikre, at befordringspligten opfyldes.

2. Medlemsstaterne kan udpege én eller flere virksomheder til at opfylde befordringspligten, så det sikres, at befordringstjenesten ydes på hele det nationale område. Medlemsstaterne kan udpege forskellige virksomheder til at varetage forskellige elementer af befordringspligten og/eller til at dække forskellige dele af deres område. Når de gør det, fastlægger de under overholdelse af fællesskabsretten, hvilke forpligtelser og rettigheder disse virksomheder skal have, og offentliggør disse forpligtelser og rettigheder. Medlemsstaterne træffer navnlig foranstaltninger for at sikre, at vilkårene for tildeling af befordringspligt opgaven bygger på principperne om gennemsigtighed, ikke-forskelsbehandling og proportionalitet, hvorved kontinuiteten i posttjenester, der er omfattet af befordringspligten, sikres, ved at der tages hensyn til den vigtige rolle, disse tjenester spiller for den sociale og territoriale sammenhængskraft.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den eller de udpegede befordringspligtige virksomheders navn. Udpegelsen af en befordringspligtig virksomhed er betinget af en periodisk revision og en kontrol af, at betingelserne og principperne i denne artikel er overholdt. Medlemsstaterne skal dog sikre, at varigheden af denne udpegelse er tilstrækkelig til, at investeringerne kan give et afkast.«

5) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger ud fra hensynet

til offentlighedens interesse som anerkendt i traktaten, særlig artikel 30 og 46, som vedrører den offentlige sædelighed, den offentlige sikkerhed, herunder strafferetlige undersøgelser, samt den offentlige orden.«

6) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Medlemsstaterne sikrer, at brugerne og de postbefordrende virksomheder jævnligt får tilstrækkeligt detaljerede og ajourførte oplysninger af den eller de befordringspligtige virksomheder om udbuddet af de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, navnlig hvad angår de generelle vilkår for adgang til tjenesterne samt priser og kvalitetsniveau. Disse oplysninger offentliggøres på passende måde.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvordan oplysningspligten, jf. stk. 1, vil blive opfyldt.«

7) Overskriften til kapitel 3 affattes således:

»**Finansiering af befordringspligten**«

8) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Medlemsstaterne undlader at udstede eller opretholde ene- eller særrettigheder for etablering og udførelsen af posttjenesterne. Medlemsstaterne kan finansiere varetagelsen af tjenester, der er omfattet af befordringspligten, med et eller flere af de midler, der er anført i stk. 2, 3 og 4, eller med andre midler, der er i overensstemmelse med traktaten.

2. Medlemsstaterne kan sørge for, at befordringspligten opfyldes ved at købe de pågældende tjenester efter de gældende regler for offentlige indkøb, herunder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (*), konkurrencepræget dialog eller udbud med forhandling med eller uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.

3. Hvis en medlemsstat fastslår, at befodringspligten som omhandlet i dette direktiv medfører en nettoomkostning, der, beregnet under hensyn til bilag I, udgør en urimelig økonomisk byrde for den eller de befodringspligtige virksomheder, kan den indføre:

a) en mekanisme, hvorefter den eller de pågældende virksomheder kompenseres med offentlige midler, eller

b) en mekanisme, hvorefter nettoomkostningerne ved befodringspligten fordeles mellem postbefodrrende virksomheder og/eller brugere.

4. Når nettoomkostningerne fordeles som anført i stk. 3, litra b), kan medlemsstaterne oprette en udligningsfond, hvis midler kan skaffes ved bidrag fra postvirksomhederne og/eller brugerne, og som med dette formål administreres af et organ, der er uafhængigt af den eller de begunstigede. Medlemsstaterne kan gøre udstedelsen af tilladelser til postvirksomheder i medfør af artikel 9, stk. 2, betinget af, at virksomheden påtager sig enten pligt til at bidrage økonomisk til denne fond eller befodringspligt. Den eller de befodringspligtige virksomheders befodringspligt, jf. artikel 3, kan finansieres på denne måde.

5. Når der oprettes en udligningsfond, og når størrelsen af de økonomiske bidrag fastsættes, jf. stk. 3 og 4, sikrer medlemsstaterne, at det sker i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed, ikke-forskelsbehandling og proportionalitet. Afgørelser i henhold til stk. 3 og 4 skal bygge på saglige og kontrollerbare kriterier og offentliggøres.

(*) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1. Senest ændret ved Rådets direktiv 2006/97/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 107).«

9) Overskriften til kapitel 4 affattes således:

»Vilkår for levering af posttjenester og adgang til postnettet«

10) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. For tjenester, der ikke er omfattet af befodringspligten, kan medlemsstaterne indføre generelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes.

2. For tjenester, der hører under befodringspligten, kan medlemsstaterne indføre tilladelsesprocedurer, herunder individuelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes, og sikre de tjenester, der er omfattet af befodringspligten.

Udstedelsen af tilladelser kan:

— gøres betinget af en befodringspligt

— om nødvendigt og i berettiget omfang omfatte krav til de pågældende tjenesters kvalitet, tilgængelighed og udførelse

— i givet fald gøres betinget af en pligt til at bidrage økonomisk til de udligningsmekanismer, der er omhandlet i artikel 7, såfremt opfyldelsen af befodringspligten medfører nettoomkostninger, som bliver en urimelig byrde for den eller de i henhold til artikel 4 udpegede befodringspligtige virksomheder

— i givet fald gøres betinget af en pligt til at bidrage økonomisk til den nationale forvaltningsmyndigheds driftsomkostninger, jf. artikel 22

— i givet fald gøres betinget af eller kræve, at de arbejdsvilkår, som er fastsat i den nationale lovgivning, overholdes.

De forpligtelser og krav, der er omhandlet i første led samt i artikel 3, gælder kun for udpegede befodringspligtige virksomheder.

Medmindre der er tale om udpegede befodringspligtige virksomheder, jf. artikel 4, må tilladelserne ikke

— begrænses, hvad angår antallet

- for samme elementer af befordringspligten eller dele af det nationale område pålægge en befordringspligt og samtidig kræve et økonomisk bidrag til en udligningsmekanisme
- gentage vilkår, der gælder for virksomheder i henhold til andre nationale forskrifter, der ikke er sektorspecifikke
- kræve andre tekniske eller driftsmæssige vilkår opfyldt end dem, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i henhold til dette direktiv.

3. De procedurer, forpligtelser og krav, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal være gennemsigtige, tilgængelige, ikke-diskriminerende, stå i et rimeligt forhold til deres formål, være præcise og utvetydige, offentliggøres på forhånd og bygge på objektive kriterier. Medlemsstaterne sikrer, at begrundelserne for helt eller delvist at afvise en ansøgning om tilladelse eller trække en sådan ansøgning tilbage meddeles ansøgeren, og de fastsætter en klageprocedure.»

11) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og på grundlag af traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95, fastsætter de nødvendige foranstaltninger til harmonisering af de i artikel 9 omhandlede procedurer for levering af posttjenester til offentligheden på forretningsmæssige vilkår.«

12) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og på grundlag af traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95, fastsætter de nødvendige foranstaltninger til harmonisering af de vilkår, der skal sikre brugerne og den eller de postbefordrende virksomheder adgang til postnettet på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår.«

13) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Når det er nødvendigt for at beskytte brugernes interesser og/eller fremme effektiv konkurrence, og når de nationale forhold og den nationale lovgivning tilsiger det, sørger medlemsstaterne for, at der er gennemsigtige og ikke-diskriminerende muligheder for at få adgang til dele af den postale infrastruktur eller posttjenesterne, som henhører under befordringspligten som f.eks. postnummersystem, adressedatabase, postbokse, postkasser, oplysninger om adresseændring, eftersendelse og returnering. Denne bestemmelse indskrænker ikke medlemsstaternes ret til at træffe foranstaltninger for at sikre adgangen til postnettet på gennemsigtige, proportionelle og ikke-diskriminerende vilkår.«

14) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Medlemsstaterne sikrer, at taksterne for alle tjenester, der er omfattet af befordringspligten, fastsættes under overholdelse af følgende principper:

- priserne skal være overkommelige og gøre tjenesterne tilgængelige for samtlige brugere uanset deres geografiske placering og under hensyn til nationale forhold. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre gratis postbefordring til brug for blinde og svagtseende
- priserne skal være omkostningsægte og tilskynde til en effektiv opfyldelse af befordringspligten. Når det er nødvendigt af hensyn til varetagelsen af samfundets interesser, kan medlemsstaterne træffe afgørelse om, at der på hele deres område og/eller for grænseoverskridende tjenester skal anvendes enhedstakster for tjenester, der udbydes til styktakst, og for andre forsendelser

- anvendelsen af en ensartet takst udelukker ikke den eller de befordringspligtige virksomheder fra at indgå individuelle takstaftaler med brugerne

- taksterne skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende

— hvis befordringspligtige virksomheder anvender særlige takster, f.eks. for tjenester for erhvervslivet, afsendere af masseforsendelser eller for virksomheder, der indsamler post fra forskellige brugere, skal de anvende principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både med hensyn til takster og de dertil knyttede betingelser. Taksterne skal sammen med de dertil knyttede betingelser gælde ens over for forskellige tredjeparter og i forholdet mellem tredjeparter og de befordringspligtige virksomheders ligestillede tjenesteelementer. Sådanne takster skal også gælde for brugere, navnlig individuelle brugere og små og mellemstore virksomheder, der sender post på lignende betingelser.»

15) I artikel 14

a) affattes stk. 1, 2 og 3 således:

»1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de befordringspligtige virksomheders regnskaber føres i overensstemmelse med denne artikel.

2. Den eller de befordringspligtige virksomheder udarbejder i deres interne regnskabssystemer adskilte opgørelser, der gør det muligt at sondre klart mellem på den ene side tjenester og produkter, der er omfattet af befordringspligten, og på den anden side tjenester og produkter, som ikke er det. Denne regnskabsmæssige adskillelse anvendes, når medlemsstaterne beregner nettoomkostningerne ved at opfylde befordringspligten. Sådanne interne regnskabssystemer baseres på anvendelse af ensartede og objektivt begrundede principper for produktøkonomiopgørelser.

3. De i stk. 2 nævnte regnskabssystemer skal fordele omkostningerne på følgende måde, jf. dog stk. 4:

a) når det er muligt, henføres omkostninger direkte til en særlig tjeneste eller et særligt produkt

b) fællesomkostninger, dvs. omkostninger, som ikke kan henføres direkte til en særlig tjeneste eller et særligt produkt, fordeles således:

i) fællesomkostningerne fordeles så vidt muligt på grundlag af en direkte analyse af omkostningernes oprindelse

ii) er det ikke muligt at foretage en direkte analyse, henføres fællesomkostningerne på grundlag af en indirekte sammenkædning med en anden omkostningskategori eller gruppe af omkostningskategorier, for hvilken der kan foretages en direkte henføring eller kontering; en sådan indirekte sammenkædning skal bygge på sammenlignelige omkostningsstrukturer

iii) kan der hverken findes en direkte eller indirekte metode til omkostningsfordeling, skal omkostningskategorierne fordeles på grundlag af en generel fordelingsnøgle, som beregnes ved at anvende forholdet mellem alle direkte eller indirekte henførte eller fordelte omkostninger vedrørende hver enkelt tjeneste, der er omfattet af befordringspligten, på den ene side, og de andre tjenester på den anden side

iv) fællesomkostninger, der er nødvendige for at levere både tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten, fordeles på passende måde; der skal anvendes samme omkostningsfaktorer på henholdsvis tjenester, der er omfattet af befordringspligten, og tjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten.»

b) affattes stk. 8 således:

»8. Hvis en medlemsstat ikke har anvendt en finansieringsmekanisme til varetagelsen af de tjenester, der er omfattet af befordringspligt, jf. artikel 7, og hvis den nationale forvaltningsmyndighed har sikret sig, at ingen af de udpegede befordringspligtige virksomheder i den pågældende medlemsstat modtager åbent eller skjult statstilskud, og at konkurrencen på markedet fungerer effektivt, kan den nationale forvaltningsmyndighed beslutte at undlade at anvende kravene i denne artikel.»

c) indsættes følgende som stk. 9 og 10:

»9. Denne artikel finder dog anvendelse på befordringspligtige virksomheder, der er udpeget inden den endelige dato for fuld markedsåbning, så længe der ikke er udpeget andre befordringspligtige virksomheder. Den nationale forvaltningsmyndighed underretter Kommissionen, før den træffer afgørelse herom.

10. Medlemsstaterne kan kræve, at postbefordrende virksomheder, der skal bidrage til en udligningsfond, indfører en passende regnskabsmæssig adskillelse for at sikre, at fonden kan fungere.«

16) I artikel 16

a) affattes stk. 3, andet led, således:

»— Europa-Parlamentet og Rådet, for så vidt angår grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet (jf. bilag II). Senere tilpasning af disse standarder til den tekniske udvikling eller til markedsudvikling foretages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 2.«

b) affattes stk. 4, således:

»Der bør mindst én gang om året foretages en uafhængig kvalitetskontrol, og denne kontrol bør udføres af organer, der er uafhængige af de befordringspligtige virksomheder, og på standardiserede vilkår, der fastsættes efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 2; resultaterne af kontrollen offentliggøres mindst én gang om året.«

17) Artikel 18, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Kvalitetsstandarderne for grænseoverskridende postbefordring inden for Fællesskabet er fastsat i bilag II i overensstemmelse med artikel 16.

2. De nationale forvaltningsmyndigheder kan dispensere fra kvalitetsstandarderne i bilag II, hvis usædvanlige forhold med hensyn til infrastruktur og geografi gør det nødvendigt. Når nationale forvaltningsmyndigheder dispenserer på denne måde, underretter de omgående Kommissionen herom. Kommissionen forelægger en gang om året de meddelelser, den har modtaget de foregående 12 måneder, for det udvalg, der er nævnt i artikel 21, til underretning.«

18. Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

1. Medlemsstaterne sikrer, at postbefordrende virksomheder stiller gennemsigtige, enkle og økonomisk overkommelige procedurer til rådighed for behandling af klager fra brugere af posttjenesterne, særlig i tilfælde af bortkomst, tyveri, beskadigelse eller manglende overholdelse af kvalitetsstandarderne for tjenesten (herunder procedurer for placering af ansvaret, hvor to eller flere virksomheder er involveret), uden at dette berører de relevante internationale og nationale bestemmelser om erstatning.

Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til at sikre, at tvister kan afgøres retfærdigt og inden for en rimelig tid ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede procedurer, idet der, når det er berettiget, gøres brug af en refusions- og/eller erstatningsordning.

Medlemsstaterne tilskynder derudover til etablering af uafhængige ordninger for udenretlig bilæggelse af tvister mellem postbefordrende virksomheder og brugere.

2. Uden at det berører de øvrige klagemuligheder eller retsmidler efter national lovgivning og fællesskabsretten, sikrer medlemsstaterne, at brugerne enten hver for sig eller, når det er tilladt efter national ret, sammen med organisationer, der repræsenterer bruger- og/eller forbrugerinteresser, kan forelægge den kompetente nationale myndighed sager, hvor der ikke er fundet en tilfredsstillende løsning på brugerklager til virksomheder, der varetager posttjenester, som er omfattet af befordringspligt.

I overensstemmelse med artikel 16 sikrer medlemsstaterne, at de befordringspligtige virksomheder og i givet fald virksomheder, der varetager tjenester inden for det befordringspligtige område, sammen med den årlige beretning om kvalitetskontrollen offentliggør oplysninger om, hvor mange klager der har været, og hvordan de er blevet behandlet.«

19) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.«

20) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne. Medlemsstater, der bevarer ejerskab til eller kontrol over postbefordrende virksomheder, sikrer, at myndighedsopgaverne på effektiv måde er strukturelt adskilt fra de aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke nationale forvaltningsmyndigheder de har udpeget til at varetage de opgaver, der følger af dette direktiv. De offentliggør, hvilke opgaver der udføres af de nationale forvaltningsmyndigheder, på en let tilgængelig måde, navnlig hvor disse opgaver er fordelt på flere organer. I givet fald sørger medlemsstaterne for, at disse myndigheder konsulterer og samarbejder med de nationale myndigheder inden for konkurrence- og forbrugerbeskyttelsesområdet om anliggender af fælles interesse.

2. De nationale forvaltningsmyndigheders særlige opgave er at sikre, at forpligtelserne i dette direktiv efterlevs, navnlig ved at tilrettelægge overvågnings- og reguleringsprocedurer til sikring af, at befordringspligt-tjenesterne udføres. De kan også få til opgave at sikre, at konkurrencereglerne overholdes i postsektoren.

De nationale forvaltningsmyndigheder arbejder tæt sammen og bistår hinanden for at lette anvendelsen af dette direktiv i de relevante eksisterende organer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller postbefordrende virksomhed, som berøres af en afgørelse fra en national forvaltningsmyndighed, kan påklage afgørelsen til en klageinstans, der er uafhængig af de involverede parter. Klagesagen har ikke opsættende virkning for den nationale forvaltningsmyndigheds afgørelse, medmindre klageinstansen træffer anden afgørelse herom.»

21) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL 9a

Oplysningspligt

Artikel 22a

1. Medlemsstaterne sikrer, at postbefordrende virksomheder tilvejebringer alle oplysninger, særlig til de nationale forvaltningsmyndigheder, herunder økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af befordringspligt-tjenester, med henblik på følgende formål:

a) for at de nationale forvaltningsmyndigheder kan sikre overholdelsen af dette direktiv og afgørelser truffet i medfør heraf

b) til klart afgrænsede statistiske formål.

2. De postbefordrende virksomheder tilvejebringer oplysningerne, så snart de anmodes herom og om nødvendigt fortløbet, inden for de frister og med den detaljeringsgrad, som den nationale forvaltningsmyndighed forlanger. Den nationale forvaltningsmyndighed udbeder sig ikke flere oplysninger end rimeligt i forhold til den opgave, den skal løse. Den nationale forvaltningsmyndighed begrundes sin anmodning om oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale forvaltningsmyndigheder efter anmodning tilstiller Kommissionen passende og relevante oplysninger, som er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv.

4. Betragter en national forvaltningsmyndighed oplysningerne som fortrolige i henhold til fællesskabsregler og nationale regler om forretningshemmelighed, bevarer Kommissionen og de berørte nationale forvaltningsmyndigheder denne fortrolighed.»

22) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Kommissionen forelægger første gang senest den 31. december 2013 og derefter hvert fjerde år Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan direktivet er blevet anvendt, bl.a. med relevante oplysninger om udviklingen i sektoren, herunder særlig den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling, udviklingen i beskæftigelsesmønstret og posttjenesternes kvalitet. Sammen med beretningen forelægges eventuelt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.»

23) Følgende indsættes som artikel 23a:

»Artikel 23a

Kommissionen yder medlemsstaterne bistand i forbindelse med de forskellige aspekter af gennemførelsen af dette direktiv, herunder med retningslinjer for beregning af eventuelle nettoomkostninger ved befodringspligten.«

24) Artikel 24, 25, 26 og 27 udgår

25) Følgende indsættes som bilag I:

»BILAG I

Retningslinjer for beregning af eventuelle nettoomkostninger ved befodringspligten

Del A: Definition af befodringspligten

Ved befodringspligt som omhandlet i artikel 3 forstås den pligt, som en medlemsstat pålægger en postbefordrende virksomhed til at varetage posttjenester overalt inden for et givet geografisk område herunder — om nødvendigt — til at udbyde tjenesten til den samme pris inden for hele det pågældende område eller at tilbyde visse gratis tjenester til blinde og svagtseende.

Befodringspligten kan blandt andet omfatte:

- omdeling flere dage end fastsat i dette direktiv
- adgang til indleveringssteder med henblik på at opfylde befodringspligten
- sikring af, at befodringsstaksterne er overkommelige
- ensartede takster
- visse gratis tjenester til blinde og svagtseende.

Del B: Beregning af nettoomkostningerne

De nationale forvaltningsmyndigheder tager alle midler under overvejelse med henblik på at give de postbefordrende virksomheder (udpegede eller ikke-udpegede) det fornødne incitament til at udbyde befodringspligtigheder på en omkostningseffektiv måde.

Nettoomkostninger i forbindelse med befodringspligten er alle omkostninger, der er knyttet til og nødvendige for at

opfylde befodringspligten. Nettoomkostningerne ved at opfylde befodringspligten bør således beregnes som forskellen mellem nettoomkostningerne for en udpeget befodringspligtig virksomhed ved drift med og uden denne befodringspligt.

Ved beregningen skal der tages hensyn til alle andre relevante elementer, herunder immaterielle og markeds-mæssige fordele, som en postbefordrende virksomhed får ved at være udpeget til at varetage den tjeneste, der er omfattet af befodringspligten, retten til en rimelig fortjeneste og incitamenter til omkostningseffektivitet.

Der skal lægges vægt på, at de omkostninger, som den udpegede befodringspligtige virksomhed ville have valgt at undgå, hvis den ikke havde været underlagt befodringspligten, fastlægges så korrekt som muligt. Der tages ved beregningen af nettoomkostningerne højde for de fordele, herunder immaterielle fordele, der kommer den befodringspligtige virksomhed til gode.

Beregningen baseres på de omkostninger, der kan henføres til:

- i) elementer af de pågældende tjenester, som kun kan udbydes med tab eller på omkostningsbetingelser, der falder uden for almindelige forretningsmæssige standarder. Denne kategori kan også omfatte de tjenester, der er defineret i del A
- ii) bestemte brugere eller grupper af brugere, som under hensyntagen til omkostninger og indtægter ved bestemte tjenesteudbud samt eventuelle af medlemsstaten fastsatte takster, kun kan betjenes med tab eller på omkostningsbetingelser, der falder uden for almindelige forretningsmæssige standarder.

Dette omfatter f.eks. brugere eller grupper af brugere, som ikke ville blive betjent af en kommercielt orienteret virksomhed uden befodringspligt.

Nettoomkostningerne ved bestemte aspekter af befodringspligten beregnes særskilt for at undgå at medregne eventuelle direkte eller indirekte fordele og omkostninger to gange. Befodringspligtens samlede nettoomkostninger beregnes for alle udpegede befodringspligtige virksomheders vedkommende som summen af nettoomkostningerne ved befodringspligtens enkelte komponenter iberegnet eventuelle immaterielle fordele. Den nationale forvaltningsmyndighed kontrollerer, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet. Den eller de befodringspligtige virksomheder samarbejder med den nationale forvaltningsmyndighed, så den kan kontrollere, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet.

Del C: Godtgørelse af eventuelle nettoomkostninger ved befordringspligten

Ifølge reglerne om godtgørelse eller finansiering af eventuelle nettoomkostninger ved befordringspligten kan de befordringspligtige virksomheder have krav på godtgørelse for de tjenester, de udbyder på ikke-forretningsmæssige vilkår. Da en sådan kompensation indebærer pengeoverførsler, sikrer medlemsstaterne, at disse sker på en gennemsigtig, objektiv, ikke-diskriminerende måde, der er afpasset efter forholdene. Det betyder, at overførslerne så vidt muligt skal forårsage mindst mulig forvridning af konkurrence og brugerefterspørgsel.

I henhold til artikel 7, stk. 4, skal en fondsbaseret udligningsmekanisme anvende et gennemsigtigt og neutralt middel til opkrævning af bidrag, hvorved dobbelt opkrævning af bidrag på både virksomhedernes in- og output undgås.

Den uafhængige instans, der forvalter fonden, skal sørge for opkrævning af bidrag fra de virksomheder, som vurderes at skulle bidrage til dækningen af befordringspligtens nettoomkostninger i den pågældende medlemsstat, og overvåge overførslen af udbetalinger til virksomheder, der har krav på at modtage betalinger fra fonden.»

26) Bilaget bliver til bilag II.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2010. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til deres love og administrative bestemmelser med hensyn til anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 3

1. Som undtagelse fra bestemmelserne i artikel 2 kan følgende medlemsstater udsætte gennemførelsen af dette direktiv indtil den 31. december 2012, så tjenesterne fortsat er forbeholdt én eller flere befordringspligtige virksomheder:

- Tjekkiet
- Grækenland
- Cypern
- Letland
- Litauen
- Luxembourg
- Ungarn
- Malta
- Polen
- Rumænien
- Slovakiet.

Disse medlemsstater kan beslutte at gennemføre dette direktiv på et tidligere tidspunkt.

2. De pågældende medlemsstater underretter Kommissionen om, at de agter at anvende den gennemførelsesfrist, der er omhandlet i stk. 1 senest den 27. august 2008.

3. Medlemsstater, der senest den 31. december 2012 afskaffer deres eneretsområder, kan mellem den 1. januar 2011 og den 31. december 2012 nægte at give tilladelse i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i direktiv 97/67/EF til tjenester inden for det ophævede eneretsområde til postvirksomheder, der varetager tjenester, som er omfattet af befordringspligten, samt til virksomheder, der er kontrolleret af disse, og som har fået tildelt et eneretsområde i en anden medlemsstat.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. februar 2008.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
J. LENARČIČ
Formand